

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620201498
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7620201498.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci žalobcu: Ú. B. K. - B. E. K. V., T. B. K. XXXX, XXX XX V. X, H.: XX XXX XXX, proti žalovanému: Q. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. W. K. B., F. X, v konaní o zaplatenie 2x 2.650,- Kč s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5.300,- Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.650,- Kč za obdobie od 05.04.2017 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.650,- Kč od 10.05.2017 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 11.03.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť mu sumu 2.650,-Kč spolu so zákonným úrokom vo výške 8,05% z dlžnej čiastky od 05.04.2017 do zaplatenia a sumu 2.650,-Kč spolu so zákonným úrokom vo výške 8,05% z dlžnej čiastky od 10.05.2017 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že mu uvedené pohľadávky vznikli na základe prevozu žalovaného sanitným vozidlom na záchytnú stanicu zo zdravotníckeho zariadenia žalobcu dňa 06.03.2017 a dňa 21.04.2017. Platba za tento prevoz bola požadovaná žalobcom a žalovanému bola vystavená faktúra č. 1781105 so splatnosťou dňa 04.04.2017 a faktúra č. 1781181 so splatnosťou dňa 09.07.2017. Žalovaný však vyššie uvedené faktúry v dobe ich splatnosti a ani neskôr neuhradil. Žalobca zaslal žalovanému faktúru, pričom držiteľom poštovnej licencie bola táto prevzatá dňa 23.03.2017 a vrátená späť žalobcovi bola dňa 24.04.2017. Žalobca ďalej zaslal žalovanému upomienku zo dňa 19.04.2018, kedy držiteľom poštovnej licencie bola táto prevzatá dňa 20.04.2018 a vrátená späť žalobcovi bola dňa 18.05.2018. Predžalobná výzva k zaplateniu dlžnej čiastky bola vykonaná dňa 29.11.2019, kedy držiteľom poštovnej licencie bola táto prevzatá dňa 03.12.2019 a vrátená späť žalobcovi bola dňa 31.12.2018. Žalovaný však na upomienky nereagoval a žalobca do dňa spísania žaloby neviduje žiadnu, ani len čiastočnú úhradu dlžnej čiastky.

3. Žalovanému sa nepodarilo doručiť súdne zásielky na adresu uvedenú v žalobe, t.j. F. X, W. K. B.. Podľa správy Mestskej polície W. K. B. zo dňa 20.09.2020 šetrením na uvedenej adrese bolo zistené, že menovaný na tejto adrese nebýva cca 10 rokov. Jeho príbuzní nemajú vedomosť, kde sa toho času zdržiava. Podľa lustrácie v registri obyvateľov žalovaný má uvedenú ako adresu trvalého pobytu Mesto W. K. B.. Mesto W. K. B. súdu oznámilo, že žalovaný je v meste prihlásený na trvalý pobyt na adrese : W.

K. B. a že im nie je známe miesto súčasného pobytu žalovaného. Zároveň sa Mestu W. K. B. nepodarilo doručiť súdnu zásielku menovanému postupom podľa § 5 a § 7 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov SR a registri obyvateľov SR v platnom znení. Blízky príbuzný žalovaného - jeho matka, ktorú súd písomne kontaktoval, súdu neposkytol žiadne informácie o menovanom. Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny W. K. B. žalovaný toho času nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je ani poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a príspevkov a ani iných štátnych sociálnych dávok. Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka W. K. B. nie je vedený ako poberateľ dávok dôchodkového poistenia, dávok v nezamestnanosti a nemocenských dávok a evidujú u neho len adresu: Mesto W.Á. K. B.. Podľa správy Daňového úradu Košice, pobočka W. K. B. u menovaného vedú len adresu uvedenú v žalobe. Žalovaný sa nenachádza ani v evidencii ZVJS. Podľa správy Obvodného súdu pro Prahu 7 o žalovanom nie sú vedené žiadne záznamy ani v centrálnom registri evidencie osôb v Českej republike.

4. Dňom 1.7.2016 vstúpil do účinnosti zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V zmysle ustanovení § 69 tohto procesného predpisu súd môže ustanoviť procesného opatrovníka len fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu, prípadne ak jej zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný, čo nebol prípad žalovaného v tomto konaní.

5. Súd v zmysle nového procesného predpisu musel žalovanému doručovať žalobu a ostatné súdne listiny postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, t.j. oznámením o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu, pričom žaloba sa v takomto prípade považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Dňa 26.11.2020 súd v uvedenom konaní vyvesil na úradnej tabuli súdu a zároveň v ten istý deň zverejnil aj na svojej webovej stránke oznámenie o doručení súdnych listín žalovanému, a to žaloby a jej príloh, uznesenia - výzvy na vyjadrenie sa k žalobe, poučenia strany civilného sporového konania o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 Civilného sporového poriadku a potvrdenia o pridelení veci na rozhodnutie. V zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku sa vyššie uvedené súdne písomnosti považovali za doručené žalovanému dňa 11.12.2020.

6. Žalovaný k žalobe nepodal žiadne písomné vyjadrenie aj keď bol na to vyzvaný tunajším súdom uznesením sp.zn. 16C/19/2020-15 zo dňa 18.05.2020, ktoré mu spoločne so žalobou, jej prílohami a procesným poučením bolo doručené postupom podľa § 116 Civilného sporového poriadku dňa 11.12.2020.

7. Žalobca a ani žalovaný sa pojednávajú, ktoré sa uskutočnilo dňa 01.02.2021 a na ktorom súd v spore rozhodol, nezúčastnili. Žalobca bol na uvedené pojednávanie riadne predvolaný, kedy mu príslušné predvolanie bolo doručené 12.01.2021. Svoju neúčast' riadne písomne ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 18.01.2021, pričom súhlasil s konaním a rozhodnutím bez jeho prítomnosti. Žalovanému bolo doručované predvolanie na predmetné pojednávanie postupom podľa § 106 ods. 3 Civilného sporového poriadku (t.j. oznámením na úradnej tabuli tunajšieho súdu ako aj na jeho webovej stránke), pričom uvedené predvolanie sa považovalo za doručené žalovanému po 15 dňoch od zverejnenia tohto oznámenia na úradnej tabuli súdu a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil. Súd preto konal a napokon aj rozhodol bez účasti strán tohto sporu.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to s dokladmi označenými ako „Príkaz ke zdravotnímu transportu“ zo dňa 06.03.2017 a dňa 21.04.2017, s dokladmi označenými ako „ Účet za dopravu“ číslo : XXXXXX/XXXXXXXX a číslo : XXXXXX/XXXXXXXX, s Faktúrou č. 1781105 a kópiu nedoručenej poštovej zásielky č. RR747056845CZ k tejto faktúre, s Faktúrou č. 1781181, s Prípisom „ Reminder U2018/00010“ zo dňa 19.04.2018 označeným ako „ Výzva k úhrade- upomínka“ a kópiu nedoručenej poštovej zásielky č. RR394295295CZ k tomuto prípisu, s prípisom zo dňa 29.11.2019 označeným ako „ Predžalobní upomínka pro zaplacení dlužné částky“ a kópiu nedoručenej poštovej zásielky k tomuto prípisu, a zistil tento skutkový stav :

9. Podľa dokladu „Príkazu ke zdravotnímu transportu“ zo dňa 06.03.2017 požiadal žalobca o prevoz žalovaného zo svojho zdravotníckeho zariadenia sanitným vozidlom na G. W. O., O.K. X, V. X, čo sa aj uskutočnilo v čase od 17,30 hod. do 18,20 hod. uvedeného dňa.

10. Podľa dokladu " Účet za dopravu" číslo : XXXXXX/XXXXXXX zo dňa 21.03.2017 bola účtovaná za tento prevoz žalobcovi suma 2.246,--Kč bez DPH (t.j. 449,20 bodov pričom hodnota jedného bodu bola 5,--Kč). Zároveň z tohto dokladu vyplynulo, že u žalovaného, ktorého sa takto prevoz zabezpečoval, bola diagnóza označená kódom : E..

11. Faktúrou č. 1781105 zo dňa 21.03.2017 splatnou dňa 04.04.2017 žalobca vyfaktúroval žalovanému sumu 2.650,--Kč vrátane DPH ako sumu za prevoz sanitným vozidlom na Záchytnú stanicu zo dňa 06.03.2017, kedy uvedená suma podľa tejto faktúry nebola hradená z verejného zdravotného poistenia.

12. Uvedená faktúra bola žalovanému doručovaná dňa 23.03.2017 ako poštová zásielka č. RR747056845CZ, kedy sa táto následne vrátila späť žalobcovi ako žalovanému nedoručená dňa 24.04.2017 s poznámkou „ Nevyžádaná“.

13. Podľa dokladu „ Príkazu ke zdravotnímu transportu" zo dňa 21.04.2017 požiadal žalobca o prevoz žalovaného zo svojho zdravotníckeho zariadenia sanitným vozidlom na G. W. O., O.K. XX/X, V. X, čo sa aj uskutočnilo v čase od 17,05 hod. do 17,50 hod. uvedeného dňa.

14. Podľa dokladu " Účet za dopravu" číslo : XXXXXX/XXXXXXX zo dňa 25.04.2017 bola účtovaná za tento prevoz žalobcovi suma 2.246,--Kč bez DPH (t.j. 449,20 bodov pričom hodnota jedného bodu bola 5,--Kč). Zároveň z tohto dokladu vyplynulo, že u žalovaného, ktorého sa takto prevoz zabezpečoval , bola diagnóza označená kódom : E..

15. Faktúrou č. 1781181 zo dňa 25.04.2017 splatnou dňa 09.05.2017 žalobca vyfaktúroval žalovanému sumu 2.650,--Kč vrátane DPH ako sumu za prevoz sanitným vozidlom na Záchytnú stanicu zo dňa 06.03.2017, kedy uvedená suma podľa tejto faktúry nebola hradená z verejného zdravotného poistenia.

16. Prípisom „ Reminder U2018/00010" zo dňa 19.04.2018 označeným ako „ Výzva k úhradě- upomínka" žalobca upozornil žalovaného, že mu tento ku dňu vystavenia uvedeného prípisu neuhradil celkove dvakrát sumu po 2.650,--Kč, t.j. spolu sumu 5.780,-Kč a zároveň ho uvedeným prípisom vyzval na jej úhradu na bankový účet žalobcu v tomto prípise bližšie špecifikovaný.

17. Uvedený prípis bol žalovanému doručovaný dňa 20.04.2018 ako poštová zásielka č. RR394295295CZ, kedy sa táto následne vrátila späť žalobcovi ako žalovanému nedoručená dňa 18.05.2018 s poznámkou „ Nevyžádaná“.

18. Prípisom zo dňa 29.11.2019 označeným ako „ Predžalobní upomínka pro zaplacení dlužné částky" žalobca opätovne upozornil žalovaného, že je tento od 05.04.2017 v omeškaní s úhradami oboch vyššie uvedených čiastok po 2.650,--Kč , teda v celkovej sume 5.300,--Kč. Opätovne ho preto vyzval na jej úhradu na bankový účet žalobcu v tomto prípise bližšie špecifikovaný a to v lehote do 10 dní od jeho doručenia, kedy ho ale zároveň vyzval už aj na úhradu úroku z omeškania, ktorý podľa tohto prípisu ku dňu 13.12.2019 predstavoval sumu 1.129,--Kč.

19. Uvedený prípis bol žalovanému doručovaný dňa 03.12.2019 ako poštová zásielka typu „RR“, kedy sa táto následne vrátila späť žalobcovi ako žalovanému nedoručená dňa 31.12.2019 s poznámkou „ Nevyžádaná“.

20. Podľa § 3 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“ , súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

21. Podľa článku 7 ods. 2 druhej vety Ústavy SR, právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

22. Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len "Nariadenie č. 1215/2012 "), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

23. Podľa čl.62 ods. 1 Nariadenia č. 1215/2012, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

24. Podľa § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

25. Podľa § 14 CSP, všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

26. Súd v prvom rade musel riešiť otázku svojej právomoci prejednať danú sporovú vec vzhľadom k tomu, že strany sporu majú svoje sídla, resp. bydliska v rôznych členských štátoch Európskej únie. V konaní bolo preukázané, že prevoz žalovaného sanitným vozidlom bol realizovaný žalobcom, resp. žalobcom zabezpečeným subjektom na území Českej republiky. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaný v čase tohto prevozu, resp. v súčasnej dobe mal mať akékoľvek bydlisko na území Českej republiky. Podľa lustrácie v registri obyvateľstva SR má vedenú ako adresu trvalého pobytu Mesto W. K. B., a zároveň zo správy Obvodného soudu pro Prahu 7 nevyplynuli žiadne záznamy o spojitosti žalovaného s Českou republikou. Bližšie informácie o súčasnom pobyte žalovaného taktiež nevyplynuli zo žiadnych iných správ, ktoré si súd obstaral pri zisťovaní tohto jeho pobytu.

27. Podľa ustálenej judikatúry, ktorá sa uplatňovala ako na Slovensku, tak aj v Českej republike v čase spoločného štátu pri posudzovaní otázky miestnej príslušnosti súdu z hľadiska bydliska účastníka bola daná príslušnosť súdu, v obvode ktorého občan / teraz fyzická osoba/ skutočne sa trvale zdržovala, aj keď bola prihlásená k trvalému pobytu v obvode iného súdu. (Sborník stanovisek, závěru, rozboru a zhodnocení soudní praxe, zpráv o rozhodování soudu a soudních rozhodnutí Nejvyššího soudu 1964-1969, SEVT Praha, 1980 / Sborník III/, str. 318).

28. Takáto okolnosť faktického pobytu žalovaného na určitom mieste (či už na Slovensku, alebo v Českej republike) však v danom spore preukázaná nebola. Súd preto pokladal za bydlisko žalovaného adresu jeho trvalého pobytu, ktorá je v súčasnosti naďalej vedená v registri obyvateľstva SR, a teda za jeho bydlisko takto považoval Mesto W. K. B..

29. Vzhľadom na vyššie uvedené aplikujúc čl. 4 ods. 1 Nariadenia č. 1215/2012 tak súd uzavrel, že je tu daná jeho právomoc konať v predmetnom spore, a zároveň aplikujúc § 13 a § 14 CSP uzavrel, že je tiež miestne príslušným na jeho prejednanie a rozhodnutie v ňom.

30. V ďalšom kroku si súd musel vyriešiť otázku, právny predpis ktorého z členských štátov Európskej únie, v ktorom má tá-ktorá zo strán tohto sporu svoje sídlo, resp. bydlisko, bude aplikovaný na daný právny vzťah. Za týmto účelom bolo potrebné posúdiť aký právny charakter mala činnosť, ktorú pre žalovaného vykonal, resp. zabezpečil žalobca za realizáciu ktorej sa domáha náhrady nákladov v tomto spore.

31. Z obsahu listinných dôkazov nevyplynulo, že by žalobca uvedenú činnosť vykonával na základe pokynu samotného žalovaného a ani sa nepreukázalo, že by medzi ním a žalovaným existovalo osobitné zmluvné ujednanie, na základe ktorého službu prevozu žalovaného do záchytnej stanice bol zmluvne oprávnený obstarávať. Takéto konanie žalobcu je podľa názoru súdu možné jednoznačne definovať ako konanie bez príkazu.

32. Konanie bez príkazu predstavuje záväzkový vzťah, ktorý vzniká na základe zákona, ak niekto (konajúci bez príkazu; gestor) vedome, avšak bez zmluvy alebo splnomocnenia, koná v záujme tretej osoby (pán veci, dominus, principál). Konanie bez príkazu (negotiorum gestio) je obstaranie cudzej záležitosti (veci) bez toho, že by konajúci (bezpríkazný konateľ) mal na toto konanie príkaz alebo bol inak oprávnený. Konateľstvo bez príkazu spočíva v obstaraní cudzej záležitosti, na čo konajúci nemá súhlas osoby, za ktorú koná a na čo nie je ani inak oprávnený. Toto konanie môže spočívať tak vo faktickej činnosti, ako aj v uskutočňovaní právnych úkonov. Obstaranie cudzej záležitosti môže mať majetkovú (napr. odvracanie škody na veci) alebo nemajetkovú povahu (napr. dozor nad maloletými osobami). Konanie bez príkazu môže byť uskutočnené aj vo verejnom záujme (napr. odstránenie autovraku z verejného priestranstva, odvedenie nepojazdného automobilu mimo vozovku, aby nepredstavoval

prekážku na ceste).(porovnaj Fekete, I : Občiansky zákonník, 4.zväzok(Závazkové právo - zmluvy). Veľký komentár, 2.akutalizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 607).

33. Na to, aby sa niekto považoval za konateľa bez príkazu, nesmie mať splnomocnenie na konanie od pána vecí ani mu také oprávnenie nesmie vyplývať zo zákona alebo zo súdneho rozhodnutia. O bezpríkazné konanie môže ísť výnimočne vtedy, ak niekto koná nad rozsah zákonného splnomocnenia, ktoré mu vyplýva zo zákona (pozri § 15 slovenského Obchodného zákonníka). Vzťah bezpríkazného konania je potom daný medzi tým, kto konal bez príkazu, a pánom vecí (principálom).(porovnaj vyššie uvedený zdroj, str. 608).

34. Vzhľadom na vyššie uvedené je teda konanie žalobcu možné po právnej stránke posúdiť ako konanie bez príkazu.

35. Podľa Článku 31 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11.júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (RÍM II) (ďalej len "Nariadenie č. 864/2007 "), toto nariadenie sa uplatní na skutočnosti, ktoré spôsobili škodu a ku ktorým došlo po nadobudnutí jeho účinnosti.

36. Podľa čl.32 Nariadenia č. 864/2007, toto nariadenie sa vzťahuje na zmluvy uzavreté po 17. decembri 2009.

37. Podľa čl. 1 ods. 1 Nariadenia č. 864/2007, toto nariadenie sa uplatní na mimozmluvné záväzky v občianskych a obchodných veciach v situáciách, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov. Neuplatní sa najmä na daňové, colné alebo správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone verejnej moci (acta iure imperii).

38. Podľa čl. 2 ods. 1 Nariadenia č. 864/2007, na účely tohto nariadenia pojem škoda označuje každý následok civilného deliktu z bezdôvodného obohatenia, z konania bez príkazu (negotiorum gestio) alebo z predzmluvnej zodpovednosti (culpa in contrahendo).

39. Podľa čl.4 ods. 1 Nariadenia č. 864/2007, pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, spravuje sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z civilného deliktu právnym poriadkom krajiny, na území ktorej vznikla škoda, bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny došlo ku skutočnosti, ktorá spôsobila škodu, a bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny alebo krajín nastali nepriame následky takejto skutočnosti.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené vychádzajúc zo záverov, že konanie žalobcu, z ktorého vyplynul ním uplatňovaný nárok na náhradu nákladov v tomto spore, je konaním bez príkazu a v nadväznosti na to aplikujúc čl. 4 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 1 Nariadenia č. 864/2007 tak súd uzavrel, že vzťah založený stranami tohto sporu sa spravuje právnymi predpismi Českej republiky, keďže na jej území vznikla žalobcovi škoda v zmysle definície tohto termínu, ktorý podáva uvedené nariadenie vo svojom čl. 2 ods. 1.

41. Podľa § 1723 ods. 1 zákona č. 89/2012 Sb. ze dne 3. února 2012, občanský zákoník, (ďalej len ako „ NOZ“), záväzok vzniká ze smlouvy, z protiprávního činu, nebo z jiné právní skutečnosti, která je k tomu podle právního řádu způsobilá.

42. Podľa § 1723 ods. 2 NOZ, ustanovení o závazcích, které vznikají ze smluv, se použijí přiměřeně i na závazky vznikající na základě jiných právních skutečností.

43. Podľa § 62 ods. 2 zákona č. 65/2017 Sb. ze dne 19. ledna 2017 o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek (ďalej len ako „ zák č. 65/2017 Sb.“), doprava do protialkoholní a protitoxikomanické záchytné stanice a ošetření a pobyt v protialkoholní a protitoxikomanické záchytné stanici podle zákona č. 379/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se uhradí podle zákona č. 379/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. / uvedený zákon č. 65/2017 Sb. nadobudol účinnosť dňa 31.05.2017- poznámka súdu/

44. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 379/2005 Sb. ze dne 19. srpna 2005 o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně

souvisejících zákonů (dále jen ako „ zák č. 379/2005 Sb.“), protialkoholní a protitoxikomanická záchytná stanice (dále jen „záchytná stanice“) je zdravotnické zařízení, které zřizuje územně samosprávný celek, který může v samostatné působnosti zajišťovat v tomto zařízení poskytování zdravotních služeb též smluvně, a to tak, aby na celém jeho území byla zajištěna záchytná služba.

45. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 379/2005 Sb., dopravu, vyšetření, ošetření a následný pobyt na záchytné stanici hradí v případě, že se prokáže přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky, ošetřená osoba. V případě, že se přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky neprokáže, náklady nese osoba, která podle § 16 odst. 4 k vyšetření vyzvala, s výjimkou případů diferenciální diagnózy hrazené z veřejného zdravotního pojištění podle zvláštního právního předpisu.

46. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v dňoch 06.03.2017 a 21.04.2017 bol žalovaný hospitalizovaný v zdravotníckom zariadení žalobcu, odkiaľ bol následne v uvedené dni prevezený sanitným vozidlom na G. W. O., O. X, V. X, kedy uvedený prevoz zabezpečoval žalobca. V oboch prípadoch pri uvedenom prevoze bola u žalovaného stanovená diagnóza E., ktorá podľa Medzinárodnej klasifikácie chorôb je definovaná ako porucha psychiky a správania, zapríčinená užitím (užívaním) alkoholu: akútna intoxikácia. V jeho prípade teda bola preukázaná prítomnosť alkoholu pri jeho prevoze do záchytnéj stanice.

47. V takomto prípade v súlade s § 17 ods. 4 zákona č. 379/2005 Sb. žalovanému vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi náklady, ktoré tomuto vznikli v dôsledku zabezpečenia prevozu žalovaného do záchytnéj stanice, kam bol umiestnený. Tieto náklady za oba realizované prevozy žalobca vyčíslil na čiastku 2.650,-Kč za každý z nich, čo celkovo predstavovalo sumu 5.300,- Kč. Súd nemal pochybnosť o takto vyčíslenej výške uvedených nákladov, že táto je súladná so zákonom, a preto žalovaného zaviazal na úhradu uvedenej sumy ako istiny v prospech žalobcu v plnom rozsahu.

48. Podľa § 1968 NOZ, dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Dlužník není za prodlení odpovědný, nemůže-li plnit v důsledku prodlení věřitele.

49. Podľa § 1970 NOZ, Po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujedná-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.

50. Podľa § 2 Nařízení vlády ČR č. 351/2013 Sb. ze dne 16. října 2013, kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích, výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.

51. Súd zaviazal žalovaného aj na úhradu žalobcom uplatnených úrokov z omeškania a to v plnom rozsahu tak, ako si ich tento uplatnil vo svojej žalobe. Bol toho názoru, že žalovaný sa dostal do omeškania s vyššie uvedenými súdom priznanými sumami istín počnúc dňom nasledujúcom po dni, po ktorom žalobca žalovaného vyzval na ich úhradu, resp. ktorý nasledoval po dni, ktorý žalobca v príslušnej výzve určil žalovanému ako posledný deň na ich úhradu. V prípade sumy 2.650,-Kč uplatnenej faktúrou č. 1781105 zo dňa 21.03.2017 to bolo počnúc dňom 05.04.2017, teda po dni splatnosti tejto faktúry, ktorá pripadla na deň 04.04.2017, a v prípade sumy 2.650,-Kč uplatnenej faktúrou č. 1781181 zo dňa 25.04.2017 to bolo počnúc dňom 10.05.2017, teda po dni splatnosti tejto faktúry, ktorá pripadla na deň 09.05.2017.

52. V čase uvedeného omeškania žalovaného sa úhradami vyššie uvedeným jednotlivých priznaných istín bola výška repo sadzby stanovenej Českou národní bankou stanovená hodnotou 0,05 % p.a. , takže žalobcom uplatnený úrok z omeškania zodpovedal zákonnej úprave a preto ho súd mu priznal v plnej ním uplatnenej výške.

53. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

54. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu zodpovedajúcom pomeru jeho úspechu v tomto spore, čo v danom prípade predstavovalo 100%.

59. Výrok o náhrade trov konania súd formuloval v zmysle právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp.zn. 6 Cdo/65/2017 zo dňa 30.05.2017, ako aj v uznesení sp. zn. 6 Cdo 222/2016 zo dňa 23. marca 2017, podľa ktorého musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, a teda len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

60. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach . (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „ CSP“).

Podľa § 8 písm. a) a § 9 ods. 1 zákona č. 9/2021Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19. januára 2021) do 28. februára 2021 neplynú lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.